

Sygn. akt: I C 89/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Wojciech Langer
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Tokarska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Gorlicach

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko K. M.

o zapłatę

I. Oddała powództwo,

II. Kosztami postępowania obciąża stronę powodową (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

SSR Wojciech Langer

ZARZĄDZENIE

(...),

- (...),

- (...).

G., (...)

Sygn. akt I C 89/16

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego z dnia 22 września 2016r.

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zażądała od pozwanego K. M. zapłaty kwoty 2.104,84 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.834,84 zł od dnia 28 marca 2013r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 210 zł i 60 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podano, że pozwany zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki w dniu 27 listopada 2012r., następnie mimo wezwań nie zwrócił pożyczonej kwoty, wierzytelność ta była następnie przedmiotem kolejnych transakcji i ostatecznie została nabyta przez stronę powodową, która także wzywała pozwanego do zapłaty.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. O tym, co która ze stron stosunku cywilnoprawnego ma udowodnić w sporze toczącym się przed sądem, decydują przede wszystkim: przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne oraz prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego, w tym znaczenie domniemań faktycznych i prawnych. Nie wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia wymagają dowodu, dotyczy to przede wszystkim faktów znanych powszechnie i znanych sądowi z urzędu (art. 228 § 1 i 2 kpc), a także faktów przyznanych przez stronę przeciwną, o ile przyznanie to nie budzi wątpliwości. Tak więc to ostatecznie Sąd ocenia fakt przyznany przez stronę przeciwną. Ponadto, gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, Sąd, mając na uwadze wynik całej rozprawy, może fakty te uznać, za przyznane (art. 230 kpc), czego skutkiem będzie wówczas brak konieczności dowodzenia tychże faktów. Jest to jednak uprawnienie, a nie obowiązek Sądu, który korzysta z niego biorąc pod uwagę wynik całej rozprawy. Sąd bez dostatecznego uzasadnienia, nie może przyjmować za prawdziwe twierdzeń strony, którym strona przeciwna wyraźnie nie zaprzeczyła. Można więc i należy wymagać, od strony powodowej, by przedstawiała dowody w odpowiedniej formie, na poparcie swych twierdzeń. Tylko wówczas można bowiem ocenić, czy twierdzenia te są czy nie są prawdziwe. Przytoczenie jedynie twierdzeń, przy braku jakichkolwiek dowodów, lub wraz z dowodami, których forma budzi wątpliwości, w sytuacji bierności strony pozwanej, powoduje, że twierdzenia te budzą uzasadnione wątpliwości i nie można na ich podstawie wydać wyroku zaocznego w trybie art. 339 kpc.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi żadnych dowodów na poparcie twierdzeń zawartych w pozwie. Dlatego też Sąd uznał, że wobec braku jakichkolwiek dowodów na istnienie pierwotnej umowy, a także dalszych czynności prawnych, w wyniku których to strona powodowa miała stać się wierzycielem pozwanego, twierdzenia zawarte w pozwie budzą uzasadnione wątpliwości, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Tym samym strona powodowa przegrała sprawę, co zgodnie z art. 98 kpc, oznacza, że winna ponieść koszty postępowania.

SSR Wojciech Langer

G., 10 października 2016r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. K.. (...).